

عنوان مقاله:

آسیب شناسی تکدی گری و حقوق جزایی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عبدالرسول پوربهرشت - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران

علی جمادی - گروه حقوق، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

آسیب های اجتماعی به مثابه بیماری هایی می باشند که به تدریج در تمام ابعاد و ساختارهای مختلف جامعه رسوخ کرده و باعث تضعیف و اختلال در کارکردهای نهادهای جامعه می گردد. تکدی به عنوان یک معضل شهری آسیب های جبران ناپذیری را به جامعه وارد می سازد لذا بررسی همه جانبه و دقیق این معضل و ارائه راه کارهای پدیدرس و اصولی از جمله وظایف نهادها و سازمانهای خدمات اجتماعی در شهر کشوری می باشد. در کشور ما علاوه بر راه کار کیفری که در قانون مجازات برای تکدی در نظر گرفته شده ، اقدامات و تدابیر غیر کیفری نیز توسط سازمان ها و نهادهای خاصی به کار بسته شده که این اقدامات به علت تعدد نهادهای مسئول و موازی کاری ها باموفقیت چندانی رو به رو نبوده است که این امر از وضعیت آمارهای موجود مشخص می باشد. از این رو برای مبارزه با تکدی اقدامات باید به صورت سازمان یافته و واحد انجام گردد و از تعداد سازمانهای مداخله گر در مبارزه با تکدی کاسته شود. همچنین برنامه ریزی و سیاست گذاری در زمینه اشتغال نیز یکی از مهمترین راه های پیشگیری و مقابله با تکدی محسوب می شود . در این مقاله با استفاده از روش توصیفی و تحلیلی به بررسی پدیده تکدی گری و ارتباطش با نظام حقوقی بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

تکدی گری، حقوق، آسیب اجتماعی، جامعه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1171411>

